

Тернопільський національний економічний університет

Кафедра податків та фіскальної політики

Міждисциплінарна курсова робота

з митної справи

на тему:

«Антидемпінгове регулювання зовнішньої політики»

Студента 5 курсу групи ФУМСм-11

Напрямку підготовки

«Фінанси, банківська справа та страхування»

Глушака Олександра

Керівник: Гуцул І.А.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ECTS _____

Члени комісії _____

(підпис)

(прізвище та ініціали)

_____

(підпис)

_____

(прізвище та ініціали)

Тернопіль – 2017

План

ВСТУП

1. Сутність антидемпінгового регулювання зовнішньої торгівлі
2. Практика антидемпінгового регулювання в Україні
3. Зарубіжний досвід антидемпінгового регулювання зовнішньої торгівлі

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Зміст

ВСТУП.....	3
1.Сутність антидемпінгового регулювання зовнішньої торгівлі.....	5
2. Практика антидемпінгового регулювання в Україні.....	10
3. Зарубіжний досвід антидемпінгового регулювання зовнішньої торгівлі.....	24
ВИСНОВКИ.....	34
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	35

ВСТУП

Актуальність проблеми. З набуттям статусу країни з ринковою економікою та приєднанням до Світової організації торгівлі, Україна отримала нові можливості та перспективи на міжнародному ринку. Вітчизняні підприємства набули можливості самостійно здійснювати зовнішню економічну діяльність. Також іноземні товари отримали доступ на вітчизняний ринку, що призвело до жорсткої конкуренції. У сучасній світовій економіці, в епоху поглиблення зовнішньоекономічних відносин, активного міжнародного товарообміну, на фоні загострення конкуренції і пов'язаних з нею торгівельних конфліктів, все частіше виникає потреба в диверсифікації заходів регулювання зовнішньої торгівлі країни. У ситуації що склалась на сьогодні для забезпечення спроможності України проводити ефективну торгову політику, яка б захищала інтереси українських виробників в умовах глобалізації світової економіки, доцільно здійснити аналіз антидемпінгової ситуації та відповідно результати формування антидемпінгового регулювання. Тим більше що такий підхід відповідає стратегічному курсу України на євроінтеграцію з ЄС.

Серед різних інструментів державного регулювання ЗЕД спрямованих на боротьбу з недобросовісною конкуренцією є антидемпінгові засоби. Наслідки введення антидемпінгових мит для економіки країни, яка імпортує, навряд чи можна тлумачити однозначно. З одного боку, національні галузі промисловості, що виробляють конкурентні товари, отримують можливість функціонувати в ринкових умовах, не піддаючись руйнівному впливу від реалізації імпортової продукції за штучно низькими цінами, що сприяє відновленню рентабельності виробництва, створенню нових робочих місць, зниженню соціальної напруженості. З іншого боку, введення антидемпінгових мит тягне за собою подорожчання відповідних категорій імпортованих товарів.

Отже, споживачі країни, яка імпортує, вимушені платити монополю високі ціни, що національний виробник призначає на власному внутрішньому ринку. Логіка конкурентної боротьби спонукає державу до активної допомоги компаніям не лише щодо опанування нових ринків, але й шляхом

цілеспрямованого встановлення протекціоністських перепон для певних іноземних компаній.

Метою дослідження є з'ясування сутності антидемпінгового регулювання, аналіз практики антидемпінгового регулювання в Україні та в світі.

Відповідно до мети дослідження необхідно вирішити наступні завдання:

- обґрунтувати сутність антидемпінгового регулювання зовнішньої торгівлі;
- проаналізувати практику антидемпінгового регулювання в Україні;
- розкрити суть проведення антидемпінгового регулювання у інших країнах, на прикладі США та Білорусії;

Об'єктом дослідження є загальні принципи та практика проведення антидемпінгових процедур у світовій економіці та в економіці України зокрема.

Предметом дослідження є антидемпінгові заходи у системі міжнародних економічних відносин.

Методи дослідження. Методологічною та теоретичною основою дослідження є наукове й творче осмислення досягнень зарубіжних та вітчизняних учених у галузі теорії й практики системи антидемпінгового регулювання. Дослідження базується на вивченні законів України, постанов Кабінету Міністрів України, нормативних документів Міністерства економічного розвитку і торгівлі України. Відомий світовий та вітчизняний досвід діяльності міжнародних та національних провідних економічних організацій.

В дослідженні застосовано логіко-діалектичний метод пізнання, методи системного аналізу, абстракції.

1. Сутність антидемпінгового регулювання зовнішньої торгівлі

Сучасний світовий ринок характеризується стрімким зростанням конкуренції та відносною перенасиченістю різноманітними товарами й послугами. Такі умови впливають на економічні відносини між державами, насамперед на їх заходи, які використовуються в зовнішньоторговельній політиці. Чимало країн у конкурентній боротьбі замість торгових обмежень дедалі ширше використовують різноманітні заходи просування вітчизняних товарів на закордонні ринки. Саме розширення експорту, є дискримінація іноземних компаній на користь національних виробників та експортерів на основі зниження вартості експортованого товару і підвищення його конкурентоздатності на світовому ринку. Поширеною формою конкурентної боротьби на світовому ринку є демпінг.

Демпінг згідно з національним законодавством – це ввезення на митну територію країни імпорту товару за цінами, нижчими від порівняльної ціни на подібний товар у країні експорту, що заподіює шкоду національному товаровиробнику подібного товару.

Демпінг (dumping) – засіб фінансової нетарифної торговельної політики, що полягає у просуванні товару на зовнішній ринок за рахунок зниження експортних цін нижче нормального рівня цін, існуючого в цих країнах. Він може здійснюватись як за рахунок ресурсів окремих фірм, що прагнуть опанувати зовнішній ринок своєї продукції, так і за рахунок державних субсидій експортерам. Економічний зміст демпінгу полягає у тому, що він являє собою обов'язково не просте зниження цін, а саме цінову дискримінацію, коли ціни занижуються на одному ринку, у той час як той самий товар продається на інших ринках за більш високими цінами. Практика демпінгу тісно пов'язана з монополізацією ринків та застосуванням монополюючо високих цін.

Основною метою демпінгу є завоювання одного чи декількох іноземних ринків, із прагненням наводнити їх національними товарами. Це завоювання, за інших рівних умов, веде до усунення конкурентів і, отже, забезпечує країні –

агресору монопольне положення. Звичайно, країни, що атакуються, мають у своєму розпорядженні різні засоби протидії агресії, серед яких важливу роль грають протекціоністські заходи репресивного характеру. Тому на практиці дуже рідко можна бачити повне здійснення зазначеної теоретичної моделі демпінгу і його наслідків. Як правило, демпінг здійснюється в помірних формах, щоб чи стимулювати, чи підтримати недостатньо активні експортні операції.

Незважаючи на те, що демпінг приносить країні імпортеру певну вигоду, поліпшуючи її умови торгівлі, уряди вважають усі види демпінгу іноземних виробників формами несумлінної конкуренції. Тому він заборонений як міжнародними правилами СОТ, так і національним законодавством уряду країн.

Вперше про демпінг було згадано в наукових працях економістів Адама Сміта і Олександра Гамільтона, які ще в XVIII ст. усвідомлювали існування цього явища і вивчали можливі шляхи усунення його руйнівного ефекту. Вже на початку XX ст. найбільші торгові держави почали практикувати застосування антидемпінгових заходів як засоби захисту національних товаровиробників від недобросовісної торгової практики.

Маючи солідну міжнародну та національну правову базу антидемпінгове регулювання виступає важливим елементом митної політики держави, адже в його рамках вирішується цілий ряд завдань щодо захисту інтересів національних товаровиробників, а антидемпінгові заходи є частиною засобів реалізації митної політики [8, ст. 386-390].

Оскільки антидемпінгове регулювання реалізується в рамках митної політики, то його організаційна складова – сукупність інституцій, на які покладено встановлення та реалізація антидемпінгових заходів, виступають складовою інституціонального механізму митної політики взагалі. Свого часу вчені дали визначення інституціонального механізму митної політики як особливого державно-правового явища, обумовленого державною природою, соціально-функціональною роллю, цілями та змістом цієї політики. При цьому

підкреслювалось, що цей інституціональний механізм являє собою складну багаторівневу систему, яка з одного боку, об'єднується особливою загальною функціональною спрямованістю, а з іншого – характеризується специфічними особливостями, пов'язаними з рівнем компетенції і характером відповідних цілей.

Вже на початку ХХ ст. найбільші торгові держави почали практикувати застосування антидемпінгових заходів як засоби захисту національних товаровиробників від недобросовісної торгової практики.

Перше національне антидемпінгове законодавство було прийняте в Канаді в 1904 р., за якою послідували Нова Зеландія (1905), Австралія (1906), США (1921) і Великобританія (1921). Застосування антидемпінгових заходів різними торговими державами характеризувалися безліччю проблем, пов'язаних, перш за все, з тим, що антидемпінгові процедури базувалися на використуванні не зіставних один із одним національних законодавств. У цих умовах стала очевидною необхідність створення міжнародної правової основи визначення демпінгового імпорту і антидемпінгових процедур.

Станом на сьогодні, у СОТ функціонує спеціальний Комітет з антидемпінгової практики (Антидемпінговий комітет), що складається з представників всіх країн-учасниць. Комітет розглядає національне антидемпінгове законодавство на предмет відповідності правилам СОТ.

Щодо України, то антидемпінгове законодавство України було розпочато у грудні 1998 року з прийняттям Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту». Як зазначив тодішній Міністр зовнішньоекономічних зв'язків і торгівлі України С. Осика за основу, під час розробки цього Закону були обрані три ключові правові акти: Угода про застосування ст. VI ГАТТ 1994, Акт про тарифи 1930 р. США в редакції 1995 р. та Регламент Ради ЄС № 384/96 від 22 грудня 1995 р. «Про захист від демпінгового імпорту з країн не членів Європейської Спільноти». «Положення цього Закону відповідають вимогам ст. VI та X ГАТТ 1994 р. Під час розробки цього Закону були також враховані деякі особливості застосування

антидемпінгового законодавства Канади, Мексики, Індії, Бразилії, Польщі, Румунії та інших країн».

Під Антидемпінговим Кодексом (АДК) України розуміють комплекс законодавчих актів, які було прийнято 22 грудня 1998 р. з метою приведення у відповідність до вимог СОТ правил застосування антидемпінгових, компенсаційних та захисних заходів. До АДК України, крім вже згаданого Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту», прийнято відносити Закон України «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту», присвячений питанням проведення антисубсидійних розслідувань та застосування компенсаційних заходів, та Закон України «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну», яким визначаються правила застосування захисних заходів, можливість введення яких передбачена ГАТТ .

В українській практиці основним фактором, що пов'язує між собою антидемпінгові, антисубсидійні та спеціальні процедури та розслідування є те, що всі вони здійснюються одними і тими самими органами – Міністерством економіки та Міжвідомчою комісією з міжнародної торгівлі.

Вступивши в СОТ, Україна «відкрила двері» для набагато кращих, дешевших і технологічно досконаліших товарів з-за кордону, залишивши своїм товаровиробникам нетехнологічні і мало конкурентоспроможні, по порівнянню із зарубіжними аналогами, інші свідомості українських споживачів. Механізми економічного законодавства сучасної ринкової України повинні були бути направлені саме на поступову лібералізацію зовнішньоторговельних зв'язків, спонукаючи здоровою конкуренцією національних виробників до поступового зменшення собівартості власної продукції за рахунок впровадження в виробництво більш нових і сучасних технологій, нових знань і умінь для підвищення конкурентоспроможності товарів національного виробництва як на внутрішньому, так і на зовнішніх ринках.

На даний момент щодо української продукції на зовнішніх ринках проводиться 5 антидемпінгових розслідувань та є чинним 30 антидемпінгових заходів .

Ці дані свідчать про зростаючу роль нашої країни у справах захисту національних галузей. Більшість справ щодо іноземного імпорту з остаточним застосуванням антидемпінгових мит було розпочато після приєднання України до СОТ. А антидемпінгові заходи щодо української продукції були розпочаті до 2008 року.

Антидемпінгове законодавство ГАТТ запропонувало «однобічний протекціонізм», який дозволяє уряду впроваджувати антидемпінгові заходи і водночас гарантувати, що уряд країни – експортера не застосовує відповідних заходів. Україна, як повноправний член СОТ, не залишається осторонь цих процесів. Започаткування діалогу Україна – ЄС із використання інструментів торговельного захисту, надання консультаційної допомоги українським виробникам, більш відверте інформування щодо намірів Комісії, а також перспектив проведення окремих антидемпінгових розслідувань і переглядів – усе це варто відзначити як зміну ставлення до української сторони з боку служб ЄС, до компетенції яких входять питання торговельного захисту.

Питання щодо захисту національного виробника зі вступом України до СОТ були враховані, і на сучасному етапі розвитку вище зазначене законодавство виступає основою для здійснення тих чи інших операцій на внутрішньому ринку. 16 травня 2017 року виповнилося 9 роки членства України в СОТ. Вступ у СОТ – чи не єдине беззаперечне досягнення країни на міжнародній арені [14, 36 - 40].

Таким чином, демпінгові процеси, що виникають між країнами світу є результатом розвитку як світового ринку в цілому, так і торговельних відносин, які еволюціонують разом з інституціональною основою світової торговельної системи. Демпінгову практику не слід розглядати як тільки негативний процес порушення конкурентного середовища зарубіжного ринку, адже антидемпінгові заходи на нинішньому етапі розвитку міжнародних торговельно-економічних відносин є найбільш поширеним інструментом державного регулювання зовнішньої торгівлі, спрямованим на захист національного виробника від демпінгового імпорту. І саме недопущення недобросовісної комерційної діяльності та її припинення є однією з головних цілей СОТ.

2. Практика антидемпінгового регулювання в Україні

Безумовно, приєднавшись до СОТ, ми виконали одне із ключових стратегічних завдань державної політики. Українські підприємства, здійснюючи зовнішньоекономічну діяльність, відчули себе в новій ролі, але водночас зіткнулися із жорсткою конкуренцією на зовнішніх ринках.

Аналіз наслідків набуття державою членства в СОТ для української економіки важко зробити з огляду на негативний вплив світової рецесії, яка занурила економіки всіх країн у кризу.

Криза, яка почалася у 2008 році, на нашу думку, підкреслила важливість і гнучкість проведення реформ в усіх сферах економіки, що підтримують ринкові відносини, особливо у секторі захисту національних торгових інтересів. Це не обов'язково означає посилення антидемпінгового регулювання, але свідчить про підвищення якості такого регулювання, що базується на національних ідеях [5, ст.193 - 200].

Таблиця 1

Перелік розслідувань, які проводились щодо української продукції [15]

№ п/п	Назва товару	Рік порушення розслідування	Орієнтована дата завершення розслідування	Наявність попередніх заходів
АНТИДЕМПІНГОВІ РОЗСЛІДУВАННЯ				
Європейський Союз				
1.	Зварні труби та порожнисті профілі	03.2015	03.2016	
Федеративна Республіка Бразилія				
2.	Прокат плоский	05.2015	05.2016	
3.	Шини	07.2015	07.2016	
СПЕЦІАЛЬНІ РОЗСЛІДУВАННЯ				
Республіка Індонезія				
4.	Борошно пшеничне	08.2015	05.2016	20 %
Республіка Казахстан				
5.	Деякі види акумуляторних батарей	07.2014	04.2015	
Митний союз Республіки Білорусь, Республіки Казахстан та Російської Федерації				
6.	Посуд столовий та кухонний з фарфору	09.2015	06.2016	
7.	Тканини готові з хімічних волокон і ниток	10.2015	07.2016	

На даний момент, можна зауважити, що Україну «штурмують» на зовнішніх ринках, ініціюючи антидемпінгові та спеціальні розслідування. Через різні рівні розвитку та територіальні масштаби країн недоцільно порівнювати Україну та ЄС. Доцільно лише переймати досвід європейських ініціатив і прагнень у сфері торгового захисту. За даними Міністерства економіки України, проти української продукції проводилися антидемпінгові розслідування з країн ЄС, Федеративної Республіки Бразилії.

Також розпочато спеціальні розслідування з шести товарних позицій Республікою Казахстан, Російською Федерацією, Республікою Індонезія та Республікою Молдова. Більшість спеціальних розслідувань ініційовано щодо продажу кондитерських виробів.

Щодо діючих антидемпінгових заходів, які використовуються стосовно української продукції, на двадцять сім товарних найменувань (труби безшовні, феросилікомарганець, карбамід сухий, прокат гарячекатаний, арматура, мідний дріт, карамель та інше) США, Європейським Союзом, Мексикою, Російською Федерацією, Аргентиною, Таїландом, Туреччиною, Республікою Білорусь, Канадою встановлено антидемпінгові обмеження .

Стосовно української продукції використовується адвалерні та спеціальні ставки антидемпінгового мита. Терміни встановлених антидемпінгових заходів коливаються. Найчастіше держави обмежують імпорт з України прокату гарячекатаного. У 2015 році кількість чинних обмежувальних заходів щодо української продукції становила 27, з них 6 заходів застосовано ЄС, 7 – США. З наведеного вище також можна побачити, що більше половини всіх розслідувань припадає на продукцію металургійної та хімічної галузей України, переважає при цьому сировинний експорт.

За даними що містяться в додатку №1, в Україні щодо іноземних товарів чинними залишаються 25 антидемпінгових заходів з 13 країн.

Дані Міністерства економічного розвитку та торгівлі України вказують на те, що після приєднання до СОТ Комісією було: вжито 4 остаточні антидемпінгові заходи (нітрат амонію з РФ, вироби, виготовлені з чорних металів з КНР, молочна кислота з КНР, полотно трикотажне ворсове з КНР і

Кореї, та шприци); продовжено дію 3 антидемпінгових заходів (стрілкові переводи та плити деревно-волокнисті (ДВП) з РФ, плити дерево – волокнисті з Білорусі) .

В Україні, станом на 31.10.2016 р. зафіксовано 24 антидемпінгових заходи щодо імпорту на наші ринки іноземних товарів та проводиться 6 спеціальних розслідувань.

Стосовно впровадження антидемпінгових мит щодо імпорту товарів в Україну, то сьогодні антидемпінгові заходи використовуються з таких товарних позицій (плити деревоволокнисті, листи азбестоцементні гофровані, абразивні інструменти, нітрат алюмінію, стрілочні переводи, лампи розжарювання електричні, побутова холодильна та морозильна техніка, вироби з чорних металів без електричної ізоляції, молочна кислота, полотно трикотажне ворсове, хутро штучне, шприци та інше) для наступних держав: Російська Федерація, Китай, Республіка Білорусь, Туреччина, Іспанія, Німеччина, Великобританія, Республіка Корея .

Постійно з'являються держави, щодо яких проводяться антидемпінгові розслідування з метою захисту національного товаровиробника. На сьогоднішній день, країни, які намагалися постачати товари в Україну за демпінговими цінами – Російська Федерація, Китай, Республіка Білорусь.

Міністерство економічного розвитку та торгівлі України розглянуло звіт Комісії, де було встановлено, що російські підприємства імпортували товар в Україну за демпінговими цінами. Разом із цим рівень цін імпорту в Україну товару, який було вироблено в Російській Федерації, без сплати антидемпінгового мита був нижчим за собівартість і ціну продажу товару національного товаровиробника на внутрішньому ринку України. За умови такого рівня цін імпорту в Україну товару походженням з Російської Федерації, антидемпінгові заходи давали змогу усувати заподіяння шкоди вітчизняному виробникові. Вирішено продовжити дію антидемпінгових заходів шляхом сплати остаточного антидемпінгового мита, встановленого за ставкою в розмірі 31,58 % з 02.2010 по 02.2015 р. [9, ст.119-204].

Однозначно можна відповісти, що ми рухаємось у правильному напрямку активізації зовнішньоторговельного життя та антидемпінгового регулювання.

Метою активізації антидемпінгового регулювання в Україні має стати:

- реалізація принципів ГАТТ; – запобігання вживанню антидемпінгових заходів до товарів, які вироблені в Україні;
- створення сприятливих умов для експорту;
- забезпечення конкуренції та зростання конкурентоспроможності;
- запобігання заподіяння шкоди національній промисловості;
- оперативний захист національних торгово-економічних інтересів України і водночас дотримання міжнародних зобов'язань [20, ст. 24-27].

З вище наведених даних можна побачити, що Україна робить певні кроки у сфері торгового захисту своїх інтересів. Для того, щоб захистити національного товаровиробника, майже всі держави вводять антидемпінгові заходи. Україна не є виключенням у вирішенні цього питання.

Антидемпінгове регулювання в системі зовнішньоекономічних зв'язків України посідає одне з провідних місць. З одного боку, політика економічного протекціонізму є на сьогодні одним із зовнішньоекономічних пріоритетів нашої держави. Адже імпортні товари, використовуючи конкурентні переваги щодо ціни та якості, продовжують витіснити вітчизняного товаровиробника з внутрішнього ринку. З іншого боку, захищаючи національного товаровиробника в Україні, наша держава не може повністю закрити внутрішній ринок для його основних конкурентів, тому що вона залежить від критичного імпорту, а це вимагає підтримання показника експорту з України на високому рівні з метою компенсування негативного впливу від'ємного торговельного балансу. При цьому є досить важливим з застосуванням власних антидемпінгових санкцій проти імпорту іноземних товарів не зумовити суттєвої протекціоністської протидії з боку іноземних держав щодо українських товарів. Саме тому важливо віднайти міру й ступінь взаємності зовнішньоекономічної

політики країн при здійсненні антидемпінгових і антисубсидиційних розслідувань та застосуванні спеціальних заходів [17, с. 34-37].

Незважаючи на те, що антидемпінгове розслідування є тривалим та трудомістким процесом, останнім часом спостерігається збільшення кількості випадків застосування антидемпінгових заходів. Наприклад, починаючи лише з 2015 року нашою державою застосовується остаточне антидемпінгове мито щодо імпорту товарів з таких країн як Корея, Великобританія, Німеччина та Китай.

Україна учасниця господарських відносин зовнішньоекономічної діяльності, а тому з метою запобігання здійсненню окремими учасниками цих відносин діяльності, пов'язаної з одержанням незаконної переваги на ринку України (здійснення демпінгового імпорту, субсидованого імпорту, а також інших дій, які визначаються законом як недобросовісна конкуренція), в Україні прийнято низку законів, зокрема Закон «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту». Для захисту національного товаровиробника від субсидованого імпорту з інших країн, митних союзів або економічних угруповань в Україні прийнятий Закон «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту».

З метою запровадження механізмів захисту інтересів національного товаровиробника для регулювання засад і порядку порушення та проведення спеціальних розслідувань фактів зростання імпорту в Україну з інших країн, митних союзів або економічних угруповань, що заподіює значну шкоду або загрожує заподіянням значної шкоди національному товаровиробнику, за результатами яких можуть застосовуватися спеціальні заходи, 22 грудня 1998 р. в Україні прийнято Закон «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну». Законом України «Про захист від недобросовісної конкуренції» визначено правові засади захисту господарюючих суб'єктів (підприємців) і споживачів від недобросовісної конкуренції, передбачено правові заходи, спрямовані на встановлення, розвиток і забезпечення торгових та інших чесних

звичаїв ведення конкуренції при здійсненні підприємницької діяльності в умовах ринкових відносин.

У випадках встановлення факту порушення антидемпінгового законодавства обов'язковим є антидемпінгове розслідування, яке у відповідності з наведеним законодавством проводять уповноважені на це центральні органи виконавчої влади - Міністерство економічного розвитку та торгівлі України та Міністерств доходів та збірв України. Порядок створення та роботи Комісії визначається Законом України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту».

Розслідування з метою встановлення наявності та впливу демпінгу, про який стверджується, що він має місце, а також величини демпінгової маржі розпочинається профільним Міністерством з порушення антидемпінгової процедури за скаргою, поданою національним товаровиробником або від його імені. Скарга подається у письмовій формі заявником - національним товаровиробником чи фізичною або юридичною особою, що діє від імені національного товаровиробника до міністерства Після отримання належно оформленої скарги, Міністерство порушує антидемпінгову процедуру, в ході якої розглядає докази, що містяться у скарзі, з метою визначення, чи є ці докази достатніми для порушення антидемпінгового розслідування. Скарга вважається поданою національним товаровиробником або від його імені, якщо вона підтримується українськими виробниками, сукупне виробництво яких становить понад 50 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару, виробленого тією частиною підприємств національного товаровиробника, яка підтримує скаргу або висловлює заперечення. Розслідування не порушується, якщо сукупне виробництво виробників, які підтримують скаргу, становить менше ніж 25 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару національним товаровиробником.

У процесі антидемпінгової процедури Міністерство економічного розвитку і торгівлі України водночас розглядає докази наявності демпінгу та шкоди, які

містяться у скарзі, оцінює їх достатність та обґрунтованість з метою прийняття рішення про порушення антидемпінгового розслідування або про відмову в його порушенні.

Для захисту порушених інтересів національний товаровиробник має право звернутися до Міністерства економічного розвитку і торгівлі України (далі – Міністерство) із письмовою скаргою, що містить докази наявності демпінгу і шкоди, про які стверджується, а також докази причинно-наслідкового зв'язку між демпінгом і шкодою. При цьому, Закон визначає національного товаровиробника як сукупність виробників подібного товару або тих із них, сукупне виробництво яких становить основну частину (понад 50 %) всього обсягу виробництва цього товару .

Загалом, повноваження між вищезазначеними органами влади розподіляються у такий спосіб:

- Комісія приймає рішення про порушення антидемпінгового розслідування, наявність демпінгу, наявність шкоди та її розмір, визначення причинно-наслідкового зв'язку між демпінговим імпортом та шкодою, застосування антидемпінгових заходів;
- Міністерство порушує антидемпінгову процедуру за скаргою національного товаровиробника, розпочинає та проводить антидемпінгове розслідування, надсилає експортерам, імпортерам та іншим сторонам запитальники з метою отримання інформації та доказів, збирає від органів виконавчої влади, заявників та заінтересованих осіб Інформацію, документи, матеріали, необхідні для проведення антидемпінгового розслідування;
- Служба займається збиранням даних щодо товарів, які є об'єктом антидемпінгового розслідування.

У межах проведення антидемпінгового розслідування можна виділити наступні основні етапи:

- 1) порушення антидемпінгової процедури;
- 2) порушення антидемпінгового розслідування;
- 3) публікація повідомлення про порушення розслідування;

- 4) отримання заяв від інших сторін про їх заінтересованість у розслідуванні у строки, що зазначені у повідомленні про порушення розслідування, подання заінтересованими особами відомостей і коментарів, проведення слухань та консультацій на їх вимогу;
- 5) проведення розслідування, збирання необхідної, інформації та доказів, відомостей і коментарів;
- 6) прийняття Комісією рішення про застосування попередніх антидемпінгових заходів (у разі позитивного висновку);
- 7) прийняття Комісією остаточного рішення щодо антидемпінгового розслідування, що відміняє попереднє та припиняє розслідування:
  - без застосування антидемпінгових заходів;
  - із застосуванням остаточних антидемпінгових заходів та встановленням розміру ставки остаточного антидемпінгового мита.

Строк проведення антидемпінгового розслідування не повинен перевищувати одного року з дня набрання чинності рішенням про його порушення. У деяких випадках за рішенням Комісії строк може бути продовжений, але не може бути більшим ніж 18 місяців. Застосування нашою державою остаточних антидемпінгових заходів до імпорту інших країн можливе лише у випадку позитивного висновку Міністерства щодо наявності демпінгу, шкоди національному виробнику, яка є наслідком цього демпінгу, та причинно-наслідкового зв'язку, а також висновку, що національні інтереси потребують застосування антидемпінгових заходів [12, ст. 150-154].

3. Зарубіжний досвід антидемпінгового регулювання зовнішньої торгівлі

США завжди були переконаними прихильниками відкриття ринків зарубіжних країн з метою збуту своїх товарів, доступу до ресурсів цих країн. Перший міністр фінансів США А.Гамільтон висунув стратегію економічного розвитку, відповідно до якої федеральний уряд мав підтримувати промисловість, що зароджувалася і введення протекціоністських тарифів під час ввезення. Зазначимо, що багато у чому США слідували прислухались до його рекомендацій. Так, зокрема, підвищувалися загальні ставки тарифів під час ввезення. У 1930р. було прийнято закон Смута-Холі, відповідно до якого такі тарифи різко підвищувалися, а також було встановлено нетарифні обмеження. З метою захисту промисловості й у випадках ввезення товарів, ціни на які є заниженими, вживали також антидемпінгових заходів.

Перший антидемпінговий закон був прийнятий у США в 1921 р. під тиском Республіканської партії, що перемогла на виборах у Конгрес в 1920 р. і використала антидемпінгові заходи як інструмент проведеної нею торговельної політики. Цей закон був правовою основою проведення антидемпінгових розслідувань і введення антидемпінгових мит Міністерством фінансів США аж до 1979 р. Слід зазначити, що ним керувалися й при розробці статті VI ГАТТ-1947, що стосувався антидемпінгових норм [11, с. 144-147].

Серед інших складових антидемпінгового законодавства США варто назвати закон «Про тарифи» 1930 р., положення якого були надалі інкорпоровані в 19-й розділ Кодексу Сполучених Штатів «Мита».

Природно, американське антидемпінгове законодавство йшло в ногу з міжнародним. Після прийняття на конференції ГАТТ Антидемпінгового кодексу 1979 р. Конгрес США в тому ж році прийняв закон «Про торговельні угоди», перший розділ якого скасував Антидемпінговий закон 1921 р., а у вищезгаданий закон «Про тарифи» був доданий новий, VII розділ, присвячений питанням антидемпінгу. Це забезпечило інкорпорування положень Антидемпінгового кодексу ГАТТ у національне законодавство США. Закон

1979 р. містив велику кількість змін процедурних питань, так, зокрема, відповідальність за дотримання антидемпінгового законодавства була покладена на Міністерство торгівлі США.

Антидемпінговим питанням присвячений ст. 221 і розділ VI закону «Про тарифи й торгівлю» 1984 р., що розширив повноваження Міністерства торгівлі США по контролі над імпортом, надавши йому право починати антидемпінгове розслідування не тільки після одержання заяви від американського виробника, але й за власною ініціативою. Крім того, був доповнений ряд положень, що стосувались визначення погрози завдання матеріальних збитків.

Закон «Про конкуренцію й торгівлю» 1988 р. розширив сферу застосування ст. 301, що передбачає можливість прийняття Сполученими Штатами відповідних мір у вигляді обмеження імпорту із країни-порушника або обкладання його додатковими митами при несправедливій торгівлі, що обмежує американський експорт, інвестиції й підприємництво за рубежом.

Антидемпінгові міри як засіб захисту внутрішнього ринку від несумлінної іноземної конкуренції традиційно є одним з основних інструментів зовнішньоторговельної політики США, що користується широкою підтримкою Конгресу, причому як Демократичної партії, так і Республіканської, а також деяких американських галузей промисловості [22, с. 340].

В основі зовнішньоторговельної політики США лежить ідея, що антидемпінгове законодавство покликане забезпечувати дотримання принципу «справедливої» торгівлі шляхом усунення ринкових диспропорцій, викликаних нечесною іноземною конкуренцією. Його застосування спрямоване на досягнення двох цілей: установлення рівних умов торгівлі для національних і закордонних виробників і ліквідацію штучно створених переваг для іноземних експортерів. Таким чином, застосування антидемпінгового мита дозволяє зрівнювати демпінгову ціну й «нормальну вартість», тим самим усуваючи переваги іноземного експортера й створюючи рівні конкурентні умови.

Однак, як показує аналіз сучасної ситуації, існує розходження між теоретичним обґрунтуванням необхідності збереження принципів і методів використання антидемпінгового законодавства в США й практикою його застосування. Остання дозволяє говорити про те, що вона не тільки перебуває під впливом нинішньої тенденції посилення протекціоністської спрямованості антидемпінгових процедур, але й у значній мірі формує її, про що свідчать наступні дані.

Збільшення числа антидемпінгових мір. В 1990-ті роки у світі було ініційовано близько 2,5 тис. антидемпінгових процедур, 405 з яких, тобто приблизно 16%, доводиться на Сполучені Штати. Початок XXI століття характеризується подальшою ескалацією числа антидемпінгових розслідувань, що складно з новим сплеском протекціонізму в зовнішній торгівлі США й інших країн миру. У період з 1995 по сьогоднішній день, по числу ініційованих антидемпінгових розслідувань і прийнятих остаточних антидемпінгових мір США посідали друге місце у світі, уступаючи лише Індії. [25, с. 589].

Протягом розглянутого періоду основними об'єктами антидемпінгових процедур у США минулому товари з декількох країн, насамперед з Китаю (на продукцію якого доводилося 14,4% всіх антидемпінгових розслідувань і 16,7% остаточних антидемпінгових мір), Японії (8,9% антидемпінгових розслідувань, ініційованих США, і 9,4% антидемпінгових мит), Республіки Кореї (6,8 і 5,7% відповідно), а також товари з Німеччини, Індонезії, ПАР, Індії, Канади, Мексики й Росії, частка яких у загальному числі антидемпінгових процедур США становила від 3 до 4%.

Зниження частки остаточних антидемпінгових мір у загальному обсязі початих розслідувань. Цей фактор свідчить про посилення протекціоністських тенденцій, оскільки заявник заздалегідь знає, що розслідування прийде до негативних висновків, і погроза початку розслідування вже приводить до скорочення обсягів експорту в середньому на 15 -20%.

Таким чином, «рівень успіху» у США вище, ніж у ЄС і Австралії, де, відповідно, 61 і 74% антидемпінгових розслідувань закінчилися без введення остаточних антидемпінгових мійр, однак, рівень «неуспіху» у США також досить високий.

Аналізуючи причини великої кількості розслідувань у США, що закінчилися без введення антидемпінгових мійр, слід зазначити, що в 80% випадків не вдалося обґрунтувати збиток від демпінгу, а в 6,6% - довести наявність демпінгу.

Терміни дії антидемпінгових мит. Антидемпінгове мито по своїй суті є короткостроковою мірою. Проте часто вона вводиться на тривалий строк і стає бар'єром на шляху розвитку торгівлі. Сполучені Штати лідирують по цьому показнику. У середньому американські антидемпінгові мита діють дев'ять років. (Для порівняння: більше 90% всіх антидемпінгових мит у світі вводяться приблизно на п'ять років). Рекордсменом є антидемпінгове мито відносно домкратів з Канади, що не відмінялося в США більше 36 років. З нині діючих антидемпінгових розпоряджень довше всього застосовується мито на хлоропреновий каучук з Японії (понад 20 років).

У США лідером щодо цього є продукція чорної металургії. На неї доводиться близько 65% ініційованих антидемпінгових розслідувань і 68% остаточних антидемпінгових мійр. Далі з більшим відривом впливають: продукція хімічної промисловості (8,9 і 10,4% відповідно), виробу із пластмас (6,8 і 3,1%), машини й устаткування (4,8 і 3,6%) і ін.

Використання сконструйованих і інших штучних показників при визначенні демпінгової маржі. Крім стандартного порівняння чистої ціни на американському ринку (тобто на основі ціни «із заводу») із чистою ціною на внутрішньому ринку експортера, Міністерство торгівлі США використовує й інші методи визначення демпінгової маржі. Найбільш спірним є метод, заснований на зіставленні експортних цін і собівартості. Крім того, використання сконструйованих показників у випадках країн з неринковою

економікою й у випадках, коли експортер не продає даний товар на своєму внутрішньому ринку, приводить до завищення рівня антидемпінгових мит.

Багато економістів заперечують проти таких методів аналізу й критикують практику використання антидемпінгових мит з метою обмеження імпорту, проте, США не мають наміру скасовувати дане законодавство або зменшувати ефективність його впливу. Зусилля по зміні американського антидемпінгового законодавства на користь експортерів товарів зустрічають серйозна протидія в Конгресі. У зв'язку із цим значний інтерес представляє аналіз механізму антидемпінгового процесу в США, особливо з погляду нівелювання негативного впливу протекціоніської спрямованості антидемпінгових процедур і методології розрахунку демпінгової маржі.

Отже, зважаючи на викладене вище, зазначимо, що антидемпінгові заходи, які є способом захисту внутрішнього ринку від недобросовісної іноземної конкуренції, слугують основним інструментом зовнішньої політики США, що активно підтримується Конгресом.

Антидемпінгове законодавство США повинно забезпечити дотримання принципу справедливої торгівлі шляхом усунення ринкових диспропорцій, спричинених іноземною конкуренцією. Метою застосування антидемпінгового законодавства є встановлення рівних умов торгівлі для федеральних та іноземних товаровиробників, а також ліквідація штучно створених переваг для іноземних експортерів [24, с. 95-106].

Другою країною як приклад проведення антидемпінгової політики є Республіка Білорусь. Законом Республіки Білорусь у від 25 листопада 2004 року «Про заходах із захисту економічних інтересів Республіки Білорусь у під час здійснення зовнішньої торгівлі товарами», Положенням про порядок проведення розслідування у цілях застосування спеціальні захисні, антидемпінгових чи компенсаційних заходів, затвердженому Постановою Ради Міністрів Республіки Білорусь у від 9 червня 2015 року № 612. Органом, що

проводить антидемпінгових розслідувань біля Республіки Білорусь у, є міністерства закордонних справ.

Введення антидемпінгових заходів має передувати розслідування, які мають встановити 3 основних факту:

1. наявність демпінгового імпорту;
2. наявність матеріальних збитків (чи загрози його застосування) галузі білоруської економіки;
3. наявність причинно-наслідкового зв'язку між демпінговим імпортом, і матеріальним збитком (чи загрозою його заподіяння) галузі білоруської економіки.

Статтею 5 Закону Республіки Білорусь від 25 листопада 2014 року №346-З «Про заходах із захисту економічних інтересів Республіки Білорусь під час здійснення зовнішньої торгівлі товарами» визначено випадки, коли антидемпінгові заходи застосовуються:

- якщо застосування антидемпінгових заходів може заподіяти серйозний чи матеріальним збиткам економіці Республіки Білорусь у загалом, розвитку галузей білоруської економіки чи інтересам споживачів товару або є інші суттєві підстави загальнодержавної важливості їхнього незастосування (Що стосується зміни перелічених підстав постанову по незастосування антидемпінгових заходів можна переглядати.);

- у разі, передбачених митним законодавством, якщо умови окремих митних режимів чи митних процедур передбачають незастосування до зовнішній торгівлі товарами заходів нетарифного регулювання з економічної політики Республіки Білорусь;

- якщо товари ввозяться як безоплатної допомоги Республіки Білорусь у то її адміністративно-територіальних одиниць;

- у деяких випадках, визначених Президентом Республіки Білорусь.

Практика застосування антидемпінгових заходів у Республіці Білорусь поки небагата. У значною мірою це пояснюється лише тим, які самі білоруські підприємства – виробники вітчизняної продукції який завжди знають щодо наявних можливостей, про те правових інструментах захисту, які можна включити з допомогою держави.

Постановою визначено, що імпорт на митну територію Республіки Білорусь у карамельної продукції, яка з України, здійснюється юридичних осіб і індивідуальними підприємцями виходячи з ліцензій імпорту, видавали Міністерством торгівлі.

Міністерство закордонних справ Білорусі запропонував уряду запровадити антидемпінгові мита стосовно української карамелі терміном на 3 року. Підставою запровадження мит є завершення розслідування, розпочатого 28 грудня 2006 р. за заявою концерну «Білдержхарчопром» Концерн вважав, що постачальники карамельної продукції (карфель, півник, м'які цукерки) України демпінгують білоруською ринку й подала заяву до Міністерства закордонних справ за проханням прийняти до української карамелі. У зв'язку з цим за захистом внутрішнього ринку МЗС провів антидемпінгове розслідування, під час якого треба було встановлено:

1. наявність демпінгового імпорту карамельної продукції з України. Залежно від виду продукції демпінгова маржа становить від 4,05 до 23,9 %.
2. наявність матеріальних збитків білоруських виробників карамелі. Зокрема, зафіксовано зниження обсягу виробництва білоруської карамелі на 32 %, зниження обсягу його реалізації на 26 %. Частка білоруської карамелі обсягом споживання цієї продукції Білорусі знизилася на 17 відсоткових пунктів (і становить 65 %). Одночасно імпорт карамелі виріс у 3 рази, його частка зросла з 8 % до 23 %. У результаті розслідування також було встановлено зниження завантаження виробничих потужностей (на 29 % 2005 р проти 2003 р), збільшення обсягу товарних запасів (на 48 %), зменшення зайнятих в карамельному виробництві (на 22 %).

3. наявність причинно-наслідкового зв'язку між демпінговим імпортом української карамелі та матеріальним збитком білоруської кондитерці. У період розслідування відбувалося витіснення білоруських виробників карамелі з ринку українськими виробниками. Дедалі більше імпорт української карамелі стримував зростання відпускних цін білоруських кондитерів і надав негативний вплив на становище галузі.

Отже, Білорусь запровадила українську карамель антидемпінгове мито у вигляді 11,76 % від митної вартості на карамель, яка містить какао, ув'язнення і 23,9 % від митної вартості – на карамель, що містить какао (відповідно до Постановою Ради Міністрів Республіки Білорусь у від 18.08.2008 №1178). По м'яким цукерках ірису матеріальні збитки у розслідуванні встановлено ні. Отже і антидемпінгове мито не вводилася.

Підсумовуючи вищевикладене, слід зазначити, що у сучасному розвитку світової економіки антидемпінгові мита є популярним і ефективним засобом захисту вітчизняних виробників. Однак у Республіці Білорусь цей захід протекціонізму використовується нечасто. У той самий час Республіки Білорусь має на меті стати повноправним учасником СОТ. Якщо це буде, то білоруський ринок стане відкритішим для іноземних товарів. У цьому з'явиться необхідність додаткової захисту вітчизняних виробників, переважно з допомогою антидемпінгових заходів (що є дозволеним інструментом протекціонізму у межах СОТ). Отже, бачиться доцільним вже в етапі сприяти тому, щоб за захистом власних білоруські виробники вдавалися саме до антидемпінговим заходам.

Як один з варіантів підвищення привабливості застосування антидемпінгових заходів можна розгледіти ситуацію, коли які у бюджет засоби від антидемпінгових заходів використовувалися би за цільовим призначенням на фінансування програм розвитку тих національних товаровиробників, за захистом яких і було було запроваджено дана антидемпінгове мито.

Законодавство Республіки Білорусь у допускає застосування антидемпінгових мит за захистом інтересів національних товаровиробників і поповнення державного бюджету. Проте досвід Республіки Білорусь у сфері застосування цих мит поки невеличкий: біля нашої держави вони вводилися лише раз, хоча антидемпінгових розслідувань проводилися неодноразово. Пояснити це можна зробити й у тим, що зарубіжні експортери, які постачають ринку Республіки Білорусь у товар по демпінговими цінами, роблять компроміс з білоруськими національними виробниками вже за часів першої загрози проведення антидемпінгового розслідування, без очікування його початку.

Слід зазначити, що як ніколи актуальними для Республіки Білорусь у антидемпінгові заходи набувають у взаєминах із державами СНД. Між країнами-членами СНД існує режим безмитної торгівлі. У умовах антидемпінгові заходи стають однією з основних засобів захисту білоруської економіки [24, с. 95-106].

Актуальність використання антидемпінгових заходів пов'язана і з перспективними планами Республіки Білорусь у щодо вступу в Світову організацію торгівлі. Приєднання до ГАТТ/СОТ створить для білоруської економіки ряд серйозних проблем. Це відкриє доступ на білоруський ринок величезній кількості іноземних товарів, у зв'язку з ніж виникне об'єктивній необхідності застосування інструментів протекціонізму, які активно використовують у сучасній практиці світової торгівлі за захистом вітчизняного ринку виробництва і національних виробників.

ВИСНОВКИ

Демпінг та антидемпінг являють собою ефективні прийоми конкурентної боротьби, метою якої для суб'єкта господарювання зазвичай є завоювання ринку, досягнення економічних переваг на зовнішніх ринках, збільшення грошових потоків підприємства тощо, а для держави – захист її економічних інтересів на міжнародному ринку, створення передумов для розширення ринків збуту вітчизняної продукції та підтримка національного виробника. Тому такі заходи як демпінг та анти демпінг застосовуються як інструменти впливу на міжнародну торгівлю в межах добросовісної конкуренції та відповідно до міжнародних вимог.

З метою захисту національного виробника в Україні проводиться ряд антидемпінгових та спеціальних розслідувань. Зафіксовано 24 антидемпінгових заходи щодо імпорту на наші ринки іноземних товарів та проводиться 6 спеціальних розслідувань. Проти української продукції також порушенні розслідування з країн ЄС, Федеративної Республіки Бразилії, Республіки Казахстан, Російської Федерації, Республіки Індонезії. Більшість спеціальних розслідувань ініційовано щодо продажу кондитерських виробів. є доцільним проведення розслідувань виключно щодо імпорту в Україну. Проведення українською державою будь-яких розслідувань щодо власних експортерів призводить до обкладення митом їхньої продукції й тягне за собою більше негативних наслідків для національних економічних інтересів України, аніж наслідків позитивних.

Щодо антидемпінгової політики інших країн то вона є досить різноманітною, захищаючи національного виробника інші країни керуються рядом законів, слід зазначити, що у сучасному розвитку світової економіки антидемпінгові мита є популярним і ефективним засобом захисту вітчизняних виробників.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Митний кодекс України 2012, № 44-45 [Електронний ресурс]. - Режим доступу: // <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.
2. Закон України “Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту” від 20.03 1999, №330-XIV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/330-14>.
3. Закон України "Про митний тариф України" від 05.04.2001, № 2371-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2371-14>.
4. Закон Республіки Білорусь «Про заходах із захисту економічних інтересів Республіки Білорусь у під час здійснення зовнішньої торгівлі товарами» від 25 листопада 2004, №346 – III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2371-14>.
5. Гарасим Ю. Антидемпінгове регулювання – загроза вільній торгівлі чи одна з умов її становлення? Ю. Гарасим // Дослідження міжнародної економіки: Збірник наукових праць. - №2 / 67. – С. 193 – 200.
6. Гарасим Ю. Й. Антидемпінгова діяльність України в контексті європейської інтеграції // Теоретичні проблеми перехідної економіки. – 2010. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum.
7. Зименков Р. Антидемпінговая политика США //США. Канада: экономика, политика, культура.. - № 11. - С. 15-35.
8. Капуш І.С. Забезпечення «чесного» конкурентного середовища як один з принципів Світової організації торгівлі // Держава і право. Зб. наукових праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 34. – К.: Ін-т держави і права ім.. В.М. Корецького НАН України, – С. 386 – 390.

9. Капуш І.С. Міжнародно-правові засади антидемпінгового регулювання // Актуальні проблеми політики. Зб. наук. праць. – Одеса. – Вип. 30. – с. 119 – 124.
10. Капуш І.С. Сутність і правова природа особливих видів мита // Митна справа. – 2006. – № 5. – С. 28 – 33.
11. Кочергіна О. Регулювання питань антидемпінгу Генеральною угодою про тарифи і торгівлю // Право України. . - № 4. - С.144-147.
12. Нетудихата С.Л. Антидемпінгове регулювання міжнародних економічних організацій та національні економічні інтереси України // Формування торговельних режимів у перехідних економіках в умовах глобалізації (приклад України): Матер. ІХ міжн.наук.-практ.конф., 25-26 жовтня 2001 р. – К.: Інститут міжнародних відносин. - 2001. – С. 150-154
13. Нетудихата С.Л. Домінанти прийняття рішення про застосування антидемпінгових санкцій у зовнішньому бізнесі України // Актуальні проблеми міжнародних відносин: Зб.наук.праць. – Вип. 35. – Ч.1. - К.:Київський університет. – 2002. – С. 42-43.
14. Нетудихата С.Л. Роль застосування антидемпінгового механізму в світі та в Україні // Вісник Київського університету. Міжнародні відносини. – Вип.19. – К.: Київський Університет,. – С. 36-40.
15. Нетудихата С.Л. Форми захисту українських товаровиробників на внутрішньому і зовнішньому ринках // Актуальні проблеми міжнародних відносин: Зб.наук.праць. – Вип. 33. – Ч.1. – К.: Київський університет. .- С. 212-215.
16. Новицький В. Є. Міжнародна торгівля. – К.: Зовнішня торгівля, Ельга, . – 264 с.

17. Осика С. Порушення та проведення антидемпінгового розслідування //Право України. . - № 7. - С. 34-37.
18. Осика С.Г., П'ятницький В.Т., Осика А.С. Генеральна угода з тарифів і торгівлі як основа універсального міжнародно-правового регулювання світової торгівлі. – К.: УАЗТ, 2000. – 204 с.
19. Офіційний сайт Міністерства економічного розвитку і торгівлі України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // ukrexport.gov.ua/ukr.
- 20.Петрова Г. Є. Економічна безпека в зовнішній торгівлі України на сучасному етапі // Економіка та держава. – 2007. – №1. – С. 24 – 27.
- 21.Петров Я.С. Спеціальні розслідування. Можливі зловживання зі сторони національних товаровиробників [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // <http://www.asterslaw.com>.
22. Циганкова Т.М., Гордеева Т.Ф. Міжнародні організації. – К.: КНЕУ. – 340с.
23. Шевчук В.О. Міжнародна економіка: теорія і практика. – Львів: Каменяр,. – 719 с.
- 24 . Шепенко Р. Антидемпинговое законодательство США //США: економіка, політика, ідеологія. - 2007. - № 5. - С. 95-106.
25. Школа І.М., Козменко В.М., Бабінська О.В. Міжнародні економічні відносини. – К.: КНТЕУ. – 589 с.

Чинні антидемпінгові, антисубсидійні та спеціальні заходи щодо імпорту товарів в Україну [15].

№ п/п	Товар	Термін дії заходів	Діючі заходи
АНТИДЕМПІНГОВІ ЗАХОДИ			
Російська Федерація			
1	Плити деревноволокнисті (ДВП)	з 08.2012 по 08.2015 (продовжено на рік у зв'язку з переглядом заходу)	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі – 31,58 %.
2	Листи азбестоцементні гофровані	з 05.2013 по 05.2015	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі – 21,8%.
3	Абразивні інструменти	з 03.2011 по 03.2016	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі – 34,6 %.
4	Нітрат амонію (аміачна селітра)	з 06.2010 по 06.2014	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі: 9,76% для ВАТ “Дорогобуж”; 10,78% для ВАТ “МКХ ЄвроХім”; 11,91% для інших виробників.
5	Стрілочні переводи	з 11.2013 по 11.2016	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі – 59,4%
Китайська Народна Республіка			
6	Лампи розжарювання електричні	з 10.2011 по 10.2014 (За результатами перегляду термін дії остаточних заходів,	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі – 74,63%.
7	Побутова холодильна та морозильна техніка	з 03.2011 по 03.2015	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі: 0 % для експортерів „Samsung Electronics Overseas B.V.”, “LG Electronics Overseas Trading FZE”; 135,45 % для інших експортерів.
8	Вироби, виготовлені з чорних металів, без електричної ізоляції (за	08.2013 по 08.2015	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі – 123%.

	винятком виробів з корозійностійкої (нержавіючої) сталі та виробів для цивільної авіації)		
9	Молочна кислота	з 07.2013 по 07.2015	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі – 31,8%.
10	Полотно трикотажне ворсове (включаючи довговорсове полотно) та полотно махрове	з 07.2013 по 07.2016	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі – 140%.
11	Шприци	з 11.2013 по 11.2015	Остаточне антидемпінгове мито: для шприців об'ємом 2 мл. у розмірі - 24,36 % для шприців об'ємом 5 мл. у розмірі – 54,15 % для шприців об'ємом 10 мл. у розмірі – 347,14 %.
Республіка Білорусь			
12	Гвинтові компресорні установки	з 10.2013 по 10.2016	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі – 28,52%
13	Хутро штучне, полотно ворсове	з 05.2014 по 05.2015 (За результатами перегляду термін дії остаточних заходів	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі: хутро штучне - 179,7%; полотно ворсове - 53,29%.
14	Плити деревноволокнисті (ДВП)	з 07.20013 по 07.2015 (За результатами перегляду термін дії антидемпінгових,	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі – 68,75%.
Республіка Польща			
15	Деревностружкові плити ламіновані (ДСП)	з 03.2013 по 03.2015	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі - 25,1%.
Словацька Республіка			
16	Деревностружкові плити ламіновані	з 03.2012 по 03.2016	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі -11,7% для „Кроноспан

	(ДСП)		Словакія” 15,4% - для інших.
Італійська Республіка			
17	Гвинтові компресорні установки	з 10.2014 по 10.2016	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі – 29 %.
Королівство Бельгія			
18	Гвинтові компресорні установки	з 10.2013 по 10.2016	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі – 29 %. Дія остаточних антидемпінгових заходів не розповсюджується на компанію “Atlas Copco Airpower N. V.” на період чинності добровільних зобов’язань, взятих на себе компанією щодо припинення демпінгового імпорту в Україну гвинтових компресорних установок стаціонарних та пересувних виробництва компанії “Atlas Copco Airpower N. V.”
Фінляндська Республіка			
19	Гвинтові компресорні установки	з 10.2014 по 10.2016	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі – 29 %.
Турецька Республіка			
20	Побутова холодильна та морозильна техніка	з 03.2011 по 03.2015	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі - 97,71 %.
Королівство Іспанія			
21	Шприци	з 11.2014 по 11.2016	Остаточне антидемпінгове мито: для шприців об’ємом 5 мл. у розмірі - 10,54 %, для шприців об’ємом 10 мл. у розмірі - 196,38 %.
Федеративна Республіка Німеччина			
22	Шприци	з 11.2013 по 11.2015	Остаточне антидемпінгове мито для шприців об’ємом 10 мл. у розмірі - 37 %.
Сполучене Королівство Великобританії та Північної Ірландії			
23	Шприци	з 11.2010 по 11.2015	Остаточне антидемпінгове мито для шприців об’ємом 10 мл. у розмірі - 23 %.
Республіка Корея			

24	Полотно трикотажне ворсове (включаючи довговорсове полотно) та полотно махрове	з 07.2011 по 07.2015	Остаточне антидемпінгове мито у розмірі – 27,99%.
СПЕЦІАЛЬНІ ЗАХОДИ			
Незалежно від країни походження			
1.	Полотна трикотажні	з 03.2012 по 03.2015	Спеціальне мито, яке визначається у відсотках до митної вартості товару та яке дорівнює різниці між мінімальною ціною та митною вартістю товару. Мінімальна ціна дорівнює 2,78 дол. США/кг.
2.	Тканини бавовняні	з 06.2013 по 06.2015	Спеціальне мито, яке визначається у відсотках до митної вартості товару та яке дорівнює різниці між мінімальною ціною та митною вартістю товару. Мінімальна ціна дорівнює 0,57 дол. США/м ² .
3.	Лампи газорозрядні	з 07.2014 по 07.2016	Спеціальне мито, яке визначається у відсотках до митної вартості товару та яке дорівнює різниці між мінімальною ціною та митною вартістю товару. Мінімальна ціна дорівнює 0,481 дол. США/шт.
4.	Труби сталеві безшовні обсадні та насосно- компресорні	з 10.2013 по 10.2016	Річний обсяг спеціальної квоти на імпорт в Україну Товару становить 14 504 тонни. Відповідно до Закону України "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну" здійснюється поступова лібералізація застосованих спеціальних заходів шляхом збільшення річного обсягу спеціальної квоти на 5 % - до 15 230 тонн на другий річний період, та на 10 % - до 15 955 тонн на третій річний період.*
5.	Сірники	з 11.2014 по 11.2016	Спеціальні заходи застосовано строком

			на три роки, шляхом запровадження справляння спеціального мита, розмір ставки якого становить 11,3%.
6.	Листове скло термічно поліроване (флоат-скло) неармоване, прозоре, безбарвне товщиною більш як 3,5 мм., але не більше 4,5 мм.	з 13.11.2013 по 01.06.2016	Попередні спеціальні заходи застосовано строком на 200 днів, шляхом запровадження спеціального мита, розмір ставки якого становить 31,25%.